

Πρὸ μικροῦ ἐξεδόθη ἐν Λονδίῳ κοινοβουλευτικὴ τις Κυανῆ Βίβλος, ἐν ἣ περιέχονται διάφοροι ἐκθέσεις περὶ τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἀγγλίας. Ὁ σπουδαιότερος πελάτης τῆς μεγαλοννήσου εἶνε ἡ Ἀμερικὴ, ὅπως καὶ τὸ ἐναντίον πάλιν ἐξ ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν ἡ Ἀγγλία ἀγοράζει τὰ πλεῖστα ἀμερικανικὰ προϊόντα. Ἐν ἔτει 1885 ἡ Ἀγγλία ἠγόρασε παρὰ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἐμπορεύματα ἀξίας 86,478,813 λιρῶν στερλινῶν, ἐπώλησε δ' εἰς αὐτὰς κυρίως βιομηχανικὰ προϊόντα ἀξίας 31,094,813 λιρῶν στερλινῶν. Ἡ μεγάλη αὕτη διαφορά μεταξὺ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι ἐν Ἀμερικῇ ὑπάρχουσι κατατεθειμένα μεγάλα ἀγγλικὰ κεφάλαια. Συγκρινόμενον πρὸς τὸ ἔτος 1883, τὸ ἐμπόριον τοῦ παρελθόντος ἔτους ὑπέστη μείωσιν 12,000,000 λιρῶν στερλινῶν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ 5,000,000 εἰς τὴν ἐξαγωγὴν, καὶ τοῦτο διότι ἀπὸ τινος ἤρχισε νὰ εἰσαγῆται εἰς Ἀγγλίαν πολὺς σίτος ἐξ Ἰνδικῆς. Ἐν τῷ πρὸς τὴν Ἰνδικὴν ἐμπορίῳ παρετηρήθη ἐπίσης ἐλάττωσις 7,000,000 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1883, καὶ 3,000,000 λιρῶν στερλινῶν ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1880. Ἡ εἰσαγωγὴ ἀνήλθεν εἰς 31,882,665 λίρ. στερλ. ἡ δὲ ἐξαγωγὴ εἰς 30,873,700. Ἐκ Γερμανίας ἠγόρασεν ἡ Ἀγγλία ἐμπορεύματα ἀξίας 23,069,163 λιρῶν στερλ. ἤτοι σχεδὸν 5,000,000 ὀλιγότερον παρὰ κατὰ τὸ 1883, ἐπώλησε δὲ εἰς αὐτὴν ἀντικείμενα ἀξίας 27,009,830 λίρ. στερλιν. Ἡ Γαλλία εἰσήγαγεν εἰς Ἀγγλίαν ἐμπορεύματα ἀξίας 35,709,787 λιρῶν στερλ. ἐξήγαγε δ' ἐξ αὐτῆς μόνον ἀντὶ 22,020,350 λιρῶν στερλινῶν.

Ἡ χρησιμότης τῶν μεγάλων ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς πρωτευούσαις βιβλιοθηκῶν καταφαίνεται ἐκ τῆς πληθῆος τῶν δανειζομένων βιβλίων, ὅταν δὲ τις λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴ μέγα πλῆθος δευτερευόντων ἐν Βερολίῳ τοιούτων ἀναγνωστηρίων, ἅτινα κυρίως παρέχουσι βιβλία γενικοῦ ἐνδιαφέροντος, δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ τὸ ποσὸν τῆς ἐπιστημονικῆς ἐργασίας τῶν Γερμανῶν, οἵτινες κατὰ τὰς διακοσίας ἐβδομήκοντα πέντε ἐργασίμους ἡμέρας τοῦ φθίνοντος τούτου ἔτους ἐζήτησαν καὶ ἔλαβον παρὰ τῆς Βασιλικῆς Βιβλιοθήκης ἔργα καθαρῶς ἐπιστημονικά, σπάνια καὶ ἐπομένως δυσπρόσιτα ταῖς ἰδιώταις 58,259. Ἔτεροι 27,537 τοιούτων βιβλίων ἐζητήθησαν ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ καὶ 45,578 οὐκ καθαρῶς ἐπιστημονικά. Εἰς ἄλλας τῆς Γερμανίας πόλεις ἀπέστειλεν ἡ αὕτη Βιβλιοθήκη 1496 τόμους καὶ 96 χειρόγραφα. Ἐκ τῶν τελευταίων τούτων ἐδανείσθησαν ἐντὸς τοῦ Βερολίου 931.

Τὸ μέγιστον τοῦ κόσμου ἀστεροσκοπεῖον, τὸ τοῦ Λίχ ἐν Καλιφορνίᾳ, περατωθήσεται κατὰ τὸ προσεχές, ὡς ἐλπίζεται, ἔτος. Ἰδρυτὴς αὐτοῦ εἶνε ὁ ὁμώνυμος Ἀμερικανὸς James Lick ἐκατομμυριούχος τῆς Πεννσυλβανίας, ὅστις ἀπέθανεν ἤδη, ἀφοῦ διέθεσε τέσσαρα περίπου ἑκατομμύρια πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ οἰκοδομημάτων ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ πατρίδι. Ὡς ὅρον τοῦ γενναίου κληροδοτήματος ἀπήτησεν ὁ χορηγὸς ὅπως τὸ ἀστεροσκοπεῖον τοῦτο ὑπερβῇ πάντα τὰ προϋπάρχοντα, κατὰ τε τὸ μέγεθος καὶ τὴν τεχνικὴν ἐντέλειαν. Κεῖται λοιπὸν 4,400 πόδας ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης ἐπὶ ἀποτόμου βράχου, τὴν κατασκευὴν δ' αὐτοῦ ἀνέλαβε καὶ διεξάγει ἄγγλος μηχανικός, ὅστις καὶ μόνος ἐτόλμησε τοῦτο, ἀποσπρῶντων πάντων τῶν ἄλλοθενδῶν, ὅσοι προσεκήληθησαν εἰς διαγωνισμόν. Ἄμα τελειωθῆσμενον θὰ παραδοθῇ τὸ Ἀστεροσκοπεῖον τοῦτο εἰς τὴν Σύγκλητον τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Καλιφορνίας, ἣτις καὶ θὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἐξευρέσεως ὀνομαστοῦ Διευθυντοῦ. Ἀλλὰ τὸ ἔργον τοῦ Λίχ εἶνε παγκόσμιον κτῆμα, καὶ ὡς ἐκ τούτου πάντα τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη σκοποῦσι ν' ἀποστείλωσι τοὺς ἀρίστους αὐτῶν ἀστρονόμους εἰς Καλιφορνίαν πρὸς ἐξακρίβωσιν πολλῶν παρατηρήσεων. Ἀπὸ τοῦδε ἡ Σύγκλητος τοῦ αὐτοῦ Πανεπιστημίου ἐδήλωσεν, ὅτι προθύμως παρέχει εἰς ἔξονους παρατηρητὰς τὴν χρῆσιν τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου καθ' ὅρισμένους τοῦ ἡμερονηκίου ὥρας.

Ὡς τετελεσμένον γεγονός ἀγγέλεται ἐκ Βορείου Ἀμερικῆς εἰς τὰς γερμανικὰς ἐφημερίδας ἡ ἐφεύρεσις τυπογραφικῆς μηχανῆς, μελλούσης νὰ καταδικασθῇ εἰς αἰώνιαν ἀπεργίαν τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης στοιχειοθέτας. Ἡ μηχανὴ αὕτη εἶνε οὐ μόνον στοιχειοθετικὴ, ἀλλὰ συγχρόνως παρασκευάζει καὶ τὰς πρὸς στερεοτυπίαν πλάκας. Ὁ ἐφευρέτης ἀντὶ πάσης περὶ τοῦ μηχανήματος ἐξηγήσεως πρὸς τὸ δημόσιον ἐφρόντισε ν' ἀπιτύχῃ τὸ προνόμιον τῆς διαρκοῦς καρπώσεως τοῦ ἐφευρηματός του παρὰ ταῖς πλείστας εὐρωπαϊκάς χώρας. Ἀντὶ ἐνὸς ὅλου ἑκατομμυρίου ἀγγλι-

κῶν λιρῶν εἶνε πρόθυμος νὰ ἐκποιήσῃ τὸ προνόμιον τοῦτο. Δείγματα τυπογραφικὰ τῆς στοιχειοθετικῆς καὶ στεροτυπικῆς ἅμα ταύτης μηχανῆς ἐξετέθησαν ἴδῃ εἰς κοινὴν θέαν καὶ κρίνονται ὑπὸ τῶν ἰδόντων ὡς ἐξαιρετά.

Διασκεδαστικὸς νέος, Ἀλιτήριος μάγκας ὀδηγεῖται ὑπὸ τοῦ κλητήρος ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας, ὅστις σκυθρωπὸς καὶ μετ' ἐξηγριωμένα βλέμματα διατρέχει μερικὰ ἔγγραφα. Ὁ μάγκας ἀρχίζει μετ' ὀλίγον νὰ ψάλλῃ φαιδρότατον ἔσμα τοῦ δρόμου. — „Πῶς τολμῆς ἐδῶ νὰ τραγουδῆς, Ἐσὺ;“ — „Νὰ Σᾶς πῶ, ξέρετε, Σᾶς εἶδα ἔτσι χωρὶς διὰθεσι, καὶ θέλησα νὰ Σᾶς κάμω νὰ γελάσετε ὀλίγο.

Κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Πάπα μεταβαίνει ὁ διάσημος τῆς ἐποχῆς μελοποιὸς Γραουὶ ἐκ Παρισίων εἰς Ρώμην διὰ νὰ τονίσῃ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους, τοὺς ὁποίους ἐστιχοῦργησεν ἡ Ἀγιότης του. Ἡ θρησκευτικὴ ποίησις τοῦ Ποντίφικου θαυμάζεται κυρίως ὑπὸ τοῦ ἰδίου, νομίζοντος μάλιστα, ὅτι μόνον ἡ σοβαρότης τῶν ἀτυγῶν στίχων του παρακαλεῖ τὸν κοινὸν ὑπὲρ αὐτῶν θαυμασμόν. καὶ ὅτι ἡ μελοποίησις αὐτῶν θὰ διευκολύνῃ τὴν ἀβίαστον τοῦ ἐμπορεύματος εἰσαγωγὴν εἰς ὅλας τὰς καθολικὰς Ἐκκλησίας. Ὁ Πάπας Λέων ὁ ΙΓ' εἶνε τολμηρὸς νεωτεριστὴς ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, οὐχὶ δὲ πρὸ πολλοῦ ἐδοκίμασε νὸ ὑποβάλῃ ἰδικούς του στίχους εἰς τὴν ὠραίαν ἐκείνην Ἀριε τοῦ Φάουστ ἐν τῇ σκηνῇ τῆς Ἐκκλησίας, παρήτησεν ὅμως βραδύτερον τὸ πρᾶγμα, φοβηθεὶς τὴν δικαίαν κατακραυγὴν τῶν συντηρητικῶν.

Περὶ τοῦ ἐσχάτου ἐκδοθέντος βιβλίου τοῦ Ἐδουάρδου Ἐγγελ „ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΑΡΙΝΑΙ ΗΜΕΡΑΙ“, τὸ ὅποιον κατέστη γνωστὸν ἤδη εἰς τὸν ἑλληνικὸν κόσμον διὰ τῆς σοβαρωτάτης αὐτοῦ ἀναλύσεως ἐν τῇ „Νέα Ἡμέρα“, ἡ ἐν Βιέννῃ ἐκδομένη „Εἰκονογραφικὴ Ἐφημερίς“ ἔγραψε τὴν ἐξῆς σύντομον μὲν, ἀλλὰ λίαν χαρακτηριστικὴν κρίσιν: „Τὸ βιβλίον τοῦτο κέντηται πάντα τὰ προσόντα ν' ἀποτελέσῃ ἐποχὴν. Παρόμοιον σύγγραμμα ἀληθῶς ἀπὸ πολλοῦ δὲν ἀνεφάνη ἐν τῇ νεοτέρᾳ γερμανικῇ φιλολογίᾳ, μάλιστα δὲ περὶ Ἑλλάδος, περὶ ἧς ὑπὸ ἐθνογραφικῆν καὶ ἱστορικὴν ἔσποψιν τόσαι ὑπάρχουσι διατριβαί, ὥστε δὲν εἶνε δυνατόν νεώτερον τι νὸ λεχθῆν περὶ αὐτῆς. Ὅπωςδὲποτε ὁ Ἐγγελ ἀνατρέπει καθ' ὅλην τὴν ἐκδομένην ἐπιστήμην τῶν περὶ Ἑλλάδος ἐρευνῶν καὶ στασιάζει κατὰ τῆς σοφίας τῶν σχολαστικῶν καθηγητῶν, οἵτινες μέχρι τοῦ νῦν ἐθεώρουν τὴν Ἑλλάδα ὡς ἰδίαν ἰδιοκτησίαν. Ἀποδεικνύει ὅτι πᾶσαι αἱ κακαὶ φημαι, τὰς ὁποίας αὐτοὶ διέδωκαν περὶ Ἑλλάδος καὶ τῶν κατοίκων της, προέρχονται ἢ ἐκ τῆς ἐντελοῦς ἀγνοίας τῆς χώρας, ἢ ἐσχηματίσθησαν ἐξ ἐπιτηδῆς καὶ οἱ προμελέτης. Πρὸ παντὸς δὲ ὁ Ἐγγελ καταπολεμεῖ τὴν γνώμην, ὅτι οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες εἶνε Σλαῶν, ἔπειτα δὲ ἀποδεικνύει, ὅτι ἢ ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς σχολαίσις διδασκομένη προφορὰ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς εἶνε ἀληθὴς καὶ ἐσφαλμένη. Πρὸς ὑποστήρηξιν δὲ τῆς γνώμης του φέρει μετ' ἀπαραμύλλου εὐφυΐας τοσοῦτους λόγους, ὥστε εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ συνταχθῇ τις πρὸς αὐτόν. Θάπτον ἢ βράδιον θὰ ὁμολογήσῃ τοῦτο καὶ οἱ γερμανοὶ Σχολάρχαι καὶ καθηγηταί. Ἐν γένει τὸ ἔργον εἶνε πλούσιον καὶ ἀνεξάντητος θησαυρὸς διὰ πάντα θέλοντα ν' αὐξήσῃ τὰς γνώσεις του περὶ Ἑλλάδος καὶ τῶν εὐφυδῶν κατοίκων της. Καὶ δὲν κινεῖ τὸν θαυμασμόν τοῦ ἀναγνώστου μόνον διὰ τῆς σοβαρότητος καὶ τῆς ἐμβριθείας, μεθ' ἧς εἶνε συντεταγμένον, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ κάλλους γλώσσης, οἷαν σπανίως ἀπαντῶμεν εἰς τοιοῦτου εἶδους συγγράμματα.“

Καὶ οἱ Ἴταλοι δὲν θεωροῦσι τὴν ἀπαλοτριώσιν ἐθνικῶν κειμηλίων ὡς μεγάλην ἀμαρτίαν. Οὕτω ἀγγέλλεται ἐκ Γενούης, ὅτι ὁ ἐκεῖ διατρίβων πρίγκιψ διάδοχος τοῦ γερμανικοῦ θρόνου δὲν ἐδυσκολεύθη ν' ἀποκτήσῃ πρωτότυπον εἰκόνα τοῦ Ραφαήλ ἐξαγοράσας αὐτὴν ἀντὶ μικροῦ σχετικῶς ποσοῦ παρ' εὐπατρίδου, τὴν πινακοθήκην τοῦ ὁποίου ἐξαιρετικῶς ἐθαύμαζεν. Αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες ἐξαίρουσι τὴν ἀξίαν τοῦ πολυτίμου ὄντως καλλιτεχνήματος καὶ τὸ μέγα κατόρθωμα τοῦ φιλοτέχου διαδόχου.

Παιδικὴ ἀντίληψις. Ἡ μικρὰ Ἑλένη ἐρωτᾷ τὸν μικρότερον Νίκον: „Γιατὶ ἀρὰ γε ἡ καμήλα νὰ ἦνε ἔτσι καμπύρα;“ — Ὁ Νίκος: „Θὰ ἔπρεσε, φαίνεται, καμμιὰ φορὰ ἀπ' τὴν ἀγκαλιὰ τῆς μητέρας της, ὅταν ἦτανε μωρὸ.“